

ПАСІЧНИК Степан Володимирович - заслужений діяч мистецтв України (2007), лауреат муніципальної творчої премії ім. М. Крушельницького (2002), головний режисер Харківського державного академічного українського драматичного театру ім. Т.Г. Шевченка, засновник, художній керівник театру-лабораторії «P.S.», старший викладач кафедри майстерності актора та режисури драматичного театру Харківського національного університету мистецтв ім. І.П. Котляревського.

Викладає освітні компоненти.

Освітній рівень «Бакалавр» – «Режисура драматичного театру»; «Майстерність актора».

Електронна пошта. stepan.pasichnyk@num.kh.ua

Коротка біографія. закінчив ХДІМ ім. І. П. Котляревського (нині ХНУМ ім. І.П. Котляревського) за спеціальностями «акторська майстерність драматичного театру» (1985, майстерня О. Барсеяна) та «режисура драматичного театру» (1999, майстерня О. Барсеяна). Від 1985 і до сьогодні працює у Харківському академічному українському драматичному театрі ім. Т. Шевченка як актор, а від 2001 – як режисер; у 2006–2009 обіймав посаду головного режисера та художнього керівника театру. У 1997 створив Харківський театр-лабораторію «P.S.». У 1991, 1993 та 2001 брав участь в українсько-американських проектах режисера Вірляни Ткач.

Педагогічна діяльність. Від 2002 викладав майстерність актора (живий план) на кафедрі майстерності актора та режисури театру анімації в ХДУМ ім. І. П. Котляревського. Від 2016 викладає на кафедрі майстерності актора та режисури драматичного театру ХНУМ ім. І.П. Котляревського.

Професійна діяльність. Ролі в театрі: ХДАУДТ ім.Т.Г. Шевченка – Володя («Дорога Олена Сергіївна» Л. Розумовської, 1987), Майкл Карлеоне («Хрещений батько» за М. П'юзо, 1988), Охоронець («Темна кімната» Л. Петрушевської, 1990), Степан («Бояриня» Лесі Українки, 1991), Олекса, Довгаль («Таємниця» В. Винниченка, 1991), Горбань («Горбань» С. Мрожека, 1993), Гершко Маюфес, Клим («Гроші» І. Карпенка-Карого, 1994), Оле Лукойє, Дух Марнотратника Життя, Невідомий («Сни Крістіана» за Г.Х. Андерсеном, 1995), Людина театру, Лікар («Дорогоцінна Памела» Д. Патрика, 1997), Лопахін («Вишневий сад» А. Чехова, 1999), Яків Михайлюк («Кирпатий Мефістофель» В. Винниченка, 2003), Капітан («Wozyesek» Г. Бюхнера, 2007); Харків. театр «P. S.» – Іванов («Таня-Таня» О. Мухіної, 2000), Машу («Повернення Амількара» І. Жаміака, 2006), Мартен («Трос

волоцюг біля розп'яття»), Дворянин («Дворянин і Ноде»), Хома («Сойчине крило» за І. Франком, 2009), Микола («Украдене щастя» І. Франка). Ролі в кіно: Валентин («Безумие: вызов и борьба», Україна, 2005), Віктор («Когда боги уснули», Україна, 2006); знявся також у к/ф «Исповедь диявола» (Україна, 2008), «Прощай, коррида!» (Україна, 2010), «Крик в тишині» (Україна, 2012).

Вистави: Донецький державний музично-драматичний театр ім. Артема – «Калігула» А. Камю (1997); ХДАУДТ ім.Т.Г. Шевченка – «Таємниця», п'єса С. Пасічника за оповіданнями В. Винниченка (1991), «Маклена Граса» М. Куліша (1993), «Хто п'є шампанське?» за п'єсою Ю. Еділіса «Бульварний роман» (1998), «Адвокат Мартіан» Лесі Українки (2002), «Кирпатий Мефістофель», п'єса С. Пасічника за романом В. Винниченка «Записки Кирпатого Мефістофеля» (2003), «Негода» А. Стріндберга, (2005), «Віолончель» Є. Шинкаренка (2006), «Л.Ю.Ч.Е.» за п'єсою Л. Черняускайте «Мерехтлива Люче» (2008), «Королева краси» М. Макдонаха (2012), «Танго» С. Мрожека (2015); Харківський театр «Р. S.» – «Повернення Амількара» І. Жаміака (1999), «Таня-Таня» О. Мухіної (2000), «Шляхи рівняйте Духові його», театр. триптих за драматичними поемами «На руїнах», «В катакомбах», «Орфеєве чудо» Лесі Українки (2001), «Бійня» С. Мрожека (2004), «П'ятий поверх» за творами Олени Теліги (2003), «Пригода ведмедиків Панда» М. Вішнека (2005), «Монологи. Вечір Слова», за творами Лесі Українки (2006), «Ну, нарешті» П. Турріні (2006), «4 середньовічні фарси» (2008), «Сойчине крило» за І. Франком (2009), «Чоловік моєї дружини» М. Говрана.

Нагороди та відзнаки. Лауреат муніцип. творчої премії ім. М. Крушельницького (2002). Лауреат фестивалю «Театрон» (2004, за вистави «Бійня» – премії за кращу режисуру, за кращу чоловічу роль другого плану, премія «тембр фесту» за найцікавіший аудіоряд; «Пригода ведмедиків Панда» за п'єсою М. Вішнека – дві премії за кращу виставу від основного та альтернативного журі та премія за кращу режисуру), фестивалю «Добрий театр» (2004, «Бійня», премія за сміливість у пошуку освоєння драматургії С. Мрожека).